

P R E P U C E
M E D I T A T I O T E X T U S

De

C H R I S T I S E P U L T U R A

**A d d i t i s S . P a t r u m d i c t i s , Q u æ s t i o n i u m q ; a l i q u o t d e c i s i o n e , a d u b e r i o r e m t e x t u s , c ü m o p u s e s t ,
e x p l i c a t i o n e m , & H e t e r o d o x o r u m r e f u t a t i o n e m .**

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia

P R A E S I D E

D N . Æ S C H I L L O P E T R E O
S . Theol - Doct . Profess . & Civitatis ejusdem Pastor .

*Examini subiecit, in Auditorio Majori, horis solis 11.
Additum Decemb. 2 Anni 1650.*

H E N R I C U S H . B O N - M I N D E N
A B O E N S I S .

(A)

Theophylactus in 29. Iohann.

*Specta hic etiam divitias pauperatus Domini propter nos suscepit, qui enim in vita non
habebat domicilium, neq; post mortem habet tumulum; Sed in perigrino depo-
natur, & cum nudus esset, à Josepho cooperitur.*

(B)

Hieron. in cap. 27. Matth.

*Quod Christus in sepulcro ponendus esset, prophetæ est testimonium dicentis. Hi-
bribus tabit in excisa spelunca, petra fortissima Isa. 33. statimq; post duos versiculos
les sequitur, Regem cum gloria videbitis.*

A B O E

Excudebat Petrus Wald / Acad. Typogr. Anno. 1650,

Speciosissimis, Reverendis, humanissimis, prudentissimis,
atq; Doctissimis & integerrimis VIRIS

DN. THOMÆ THOMÆ

Vestigium minorum per magnum Finlandiæ Ducatum, inspectori Generaliss.

DN. HENRICO HOFMAN.

Præposito & pastori in Masso gravissimo

DN. HENRICO G. Läuko

Pastori in Noviss vigillantissimo,

DN. HENRICO H. Non Minden

Civit: Aboënsis civi ac Negotiatori Candidissimo
parenti Charissimo

DN. JOACHIMO Verjentin

Civitatis Ab: mercatori primario

DN. LAURENTIO Gertz

Civitatis Aboensis negotiatori industrio.

Fautoribus & benefactoribus Nee Non Patri amando
Meditationem hanc Sacram perofficiose ac
filialiter offert.

H. H. Bon Minden
Respondens.

MEDITATIO TEXTUS
DE
CHRISTI SEPULTURA

In Sanctæ & Summæ Laudandæ Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

ET Deus Piscem Grandem paravit ad devorandum
lonam, & Jonas fuit in ventre pisces tres dies, & tres no-
ctes. & Deus dixit pisci & evomuit lonam in terram. Jon.
2. Quibus verbis propheta refert insigne quoddam mi-
raculum, quod Deus cum Jona fecit in itinere, cum vel-
let a fugere, nec ire Niniveni, juxta mandatum Dei: con-
scendit Jonas navim non ideo ut Ninivem migraret, Sed
ut ad alium locum perveniret, verum Deus etiam in ma-
ri praesens, Jonam ab hac fuga revocat excitata terribi-
li tempestate, eumq; in maximo vita discrimine esset,
Jonas & intelligeret sua culpa hanc lavam tempestatem
grassari, jubet ut ipse in mare projiciatur. Quod ubi fa-
ctum, mox divina providentia pisces quidam magnus ipsum
cepit & deglutivit, & mox recta Niniveni versus cepit
velocissime pergere & tertia die Jonas in terram evo-
muit salvum & in columem. Hanc triduanam Jo-
nas commemorationem in ventre pisces, & inde Liberatio-
nem. Salvator noster, introduceit tanquam typum suae
sepulturae. Math; 12: sicut Jonas triduo fuit in ventre pisces,
ita filius hominis in corde terrae, erit dies tres & noctes
tres. Quomodo haec Christi de sua sepultura prædi-
cio sit impleta, recitatus Textus ostendit,

Oremus autem Deum, ut hodiernum festum ita celebrare. E.
Vangelium ita meditari queamus, ut cedat in nominis divini
gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrine, &
bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in eternam
beatitudinem: Dicimus igitur. Pater noster &c.

Textus Math: 27. v. 57. Marc: 15. v. 42. Luc.
23. 60. Joh: 19: 38.

Et quum jam venisset vespera, quoniām paracebat
erat, quæ præcedit sabbatum, venit homo dives ab Ari-
mathaea nomine Joseph, decario & honestus senator,
vir bonus ac justus, non consenserat consilio & facto
eorum, qui & ipse expectabat regnum Dei, & is quo-
q; discipulus Iesu fuerat, sed occultus propter metum
Iudeorum is sumpta audacia ingressus est ad Pilatum
& petiit corpus Iesu. Pilatus autem admiratus est
si jam mortuus esset, & accercito ad se centurionem in-
terrogavit illum, an jam dudum mortuus fuisset. Et
recognita ex centurione, donavit corpus ipsi Josepho
& is mercatus sindonem, depositum corpus involuit
sindoni mundæ. Venit & Nicodemus, qui venerat
ad IESUM nocte prius, ferens mixturam myrræ &
aloës ad Libras fermè centum. Acceperunt ergo cor-
pus Iesu, & obvicerunt illud Linteis cum aromati-
bus, sicut mos est Iudeis. Erat autem in eo loco, ubi
crucifixus est, hortus, & in horto monumentum no-
rum in quo nondum quisquam positus erat. Joseph;

ergo

ergo posuit corpus IESU in monumento suo novo,
quod exciderat in petra, ibi ergo propter parrafæven
judæorum, quod in propinquo esset monumentum po-
suerunt Iesum. Et ad voluto saxo ingenti ad ostium
monumenti abiit. At Maria Magdalene & Maria
Ioseph tababant ubi donentur, sedentes e regione se pul-
chri. Subsequitæ enim sunt mulieres; quæ cum eo ve-
nerant de Galilea, hæ viderant monumentum & quæ
admodum positum erat corpus ejus. Reversæ vero
paraverunt odores & ungenta, ac Sabbato quidem
quiverunt secundum præceptum. Postero
autem die quæ sequitur parafæven; convenerunt prin-
cipes judeorum & pharisæi ad Pilatum, Dicentes;
Domine, recordati sumus, quod impostor ille ad hoc
vivens dixit; Post tres dies resurgam: Iube ergo mu-
niri sepulchrum, ut quod in diem tertium, ne veniat di-
scipuli ejus, furentur cum dicant quod plebi, Surrexit a
mortuis, & sit novissimus error peior illo priore. Ait
illis Pilatus,, babetis custodiam, ite munite sicut sci-
tis, illi autem abeantes, munierunt sepulchrum, obsti-
gnato Lapi, adhibitis custodibus.

Postquam Salvator noster Juxta prophetarum, & sua ipsius
prædicationem, crucifixus erat, gravissimos dolores ex
corporis sui Sanctissimi in cruce extentione manuum ac
pedum perforatione perpessus, esset multa Ludibria spe-
ctorum sustinuisse, tandemque; acerbissimam mortem
gustasset, pro omnium nostrum & totius mundi peccatis

Latus ipsius Lancea apertum est, verum nullum ex ossibus ejus fractum, licet alias esset usitatum crucifixorum ossa frangere, ut citius morerentur. Christo vero ossa integra relicta sunt ex divinaprovidentia, ut impletetur id quod præfiguratum fuit in mactatione & comeditione agni paschalisi, cuius os nullum frangendum esset Exodi: 12: 47. Num: 9: 12: postquam hæc in crucè peracta erant, Christus est sepultus & quidem honorifice à Josepho ex Arimathia viro divite & honesto, Sancto & justo homine, qui non consenserat in consilium & decreto Iudæorum de occidendo Christo. Dicitur de eo quod desideraverit regnum Christi, & fuerit Christi discipulus, sed clam propter metum Iudæorum. Hic Pilatum adiit pro impetranda venia tollendi Christi corpus de cruce. Hoc ubi concessisset Pilatus, Iosephus una cum Nicodemo Christi corpus preciosissime Linteis involvunt, necnon varijs ungut aromatibus more Iudæorum Indicatur etiam in hoc textu in quod sepulchrum corpus Christi positum, videlicet, in quandam hortum inservit Corpus Christi, & in sepulchrum ipsius Iosephi in petra excisum, in quo nullius corpus antea collocatum fuit. Ostium sepulchri magno advoluto Lapide clauditur. Huic sepulturæ interfuerunt aliquot piz mulieres quarum nomina textus indicat. Tandem resert Evangelista Quomodo Christi viventis hostes, etiam ejus jam mortui sint hostes & acusent eum coram Pilato ut seductorem, & quod dixerit Christus se post tres dies resurrectum. Hoc ut impedian, petunt à Pilato ut satellitibus custodiatur, sepulchrum, quod etiam impetrarunt. Confirmatur articulus fidei nostræ, credo in Iesum Christum mortuum & sepultum. Excitamus etiam ad orandum adveniat regnum tuum. Pater noster qui est in celis da

da gratiam ut verbo tuo fidem habeamus ac piè hic tem-
poralem illic æternam vitam agamus: Ut sicut Sepulti-
sumus cum Christo per baptismum in mortem, & sicut
Christus exitatus est ex mortuis per gloriam; Ita & nos
in novitate vitæ ambulemus.

P A R T E S.

1. De Christi sepultura, quomodo Christus se-
pultus est.
2. De Custodia sepulchri Christi:

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice brevitè & sim-
pliciter tractare constituimus: Omnipotens & æternus
Deus, Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedi-
cat, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A

In qua meditamur:

I. Sepulturæ Christi Tempus

cum vespera esset, inquit Evangelista matthæus. S. Mar-
cus addit quod fuit ejusdem diei vespera, quo Christus
erat crucifixus. vocabatur ille dies, dies præparationis,
quippè proximè præcedens Sabbatum, ante quod para-
bant illa quibus Sabbato utendum. Hic Dies idem est
cum nostro die veneris: Nam die Saturni erat Judæo-
rum Sabbatum; Itaq; Christus eodem die sepultus quo
mortuus. Adseritur etiam eausa quare Christus haec ve-
spera sepultus sit, quod Sabbathem infaret & minimè
concessum erat ut cadavera ut cruce manerent dum Sab-
batum vel alias dies festus inciperet; Deut; 21. v. 22. 23.

L. C. Pij homines Ioseph & Nicodemus quia causam
habuerunt gravem quare sepulturam Salvatoris accele-
raverint, vident consuetudinem juxta Legem Dei non
permittentem ut crucifixorum corpora permanerent
in seputa in diem Sabbati. Ideo recte faciunt quod non
differant illam in crastinum. Hoc eorum exemplum
imitandum ut nullam moram nec tamus quando Deus fe-
stinare juberet. Hodie si vocem eius audiveritis nolite ob-
durare corda vestra ϕαλ: 95. Habuit haec Lex de matus-
re sepeliendis Mortuis primo hanc causam: videlicet
quia hoc mortis genus suspendij vel crucifixionis,
erat ignominiosissimum mortis genus, videi: execra-
bilis peccati pena & Deus nollet diu in propatulo esse
ullam turpitudinem. Deut. 23. v. 13. 14. Secundò ut Lex
haec concio esset. De Christo, in Ligne pendente, quod
is verè gestaret non quidem peccatum ullum proprium
sed aliorum peccata, totius mundi, omnis gene-
ris peccata atq; propterea Christus factus ma-
ledictum, h. è. Execrabilis factus & abominabilis ut non
solum maledictus. Sed & ipsum maledictum factus vi-
deretur, & prorsus videretur à Deo maledictus. Gal:
3: Hoc ipsum expressit Esaias Cap: 53. Dicens: Non est
forma ei neq; decor, & quando intuemur eum non ineſt
species cur desideremus eam, contemptus & abjectissimus
virorum est. Atq; hinc inclarescat quam inenarrabili
charitate Deus mundum dilexit, quod proprium unige-
nitum filium Deum & hominem sic voluit fieri maledi-
ctum & abominabilem ut non dignus esset quem sol ori-
ens aspiceret. propterea exclamat Christus dicens: Sic
Deus dilexit mundum, ut filium unigenitum daret Joh:
3. Ad nostras sepulturas quod attinet, probandus videtur

¶ E mos ut illæ accelerentur, funus diu non detineatur, &
quo minus in suum matris suæ. Hoc est terra, deser-
etur...

II. Qui Christi sepulturam cu- raverint.

Hoc indicant Evangelistæ dicentes: quod
borum primus fuerit quidam nomine Joseph: S. Matthæus
commendat eum hoc modo: venit inquit quidam homo
dives nomine Joseph, ex Arimathea, & ille fuit Discipu-
lus Iesu Matthæus 27: S. Marcus: hoc modo: venit Joseph
ab Arimathea, honestus Senator & ipse exspectans reg-
num Dei Marcii 15: 46. Luc, his verbis: ecce vir nomine
Joseph, Senator existens, vir bonus & iustus qui non co-
senserat consilio & facto eorum, ex civitate Iudeorum,
Arimathia, qui & exspectabat ipse regnum Dei. Lucas
23: S. Jon. de eo ita scribit: Joseph ab Arimathea Disci-
pulus Iesu occultus propter metum Iudeorum. Ubi nota:
nullam esse repugnantiam inter Evangelistas. Quod n.
unus vel alter Evangelista copiosius scribit de Josepho,
id reliqui duo non negant, quando tacent. Alter ho-
rum erat Nicodemus. S. Matthæus, Nicodemi nullam
mentionem facit, neq; etiam S. Marcus, nec S. Lucas
sed S. Johannes de Nicodemo Loquitur & quidam hæc
in modum: Venit etiam Nicodemus qui venit ad Iesum
antea noctu. Respicit, S. Evangelista Johannes ad historiâ de
Nicodemo, quâ descripsit cap. 3. his verbis: erat homo ex
phariseis cuius nomen Nicodemus, princeps Iudeorum,
hie venit ad Iesum noctu, & dixit: Rabbi scimus quod à
Deo veneris, Magister, Nemo enim illa signa facit quæ
tu facis, nisi Deus sit cum eo &c. De utroq; vero dicitur
de Iosepho & Nicodemo, quod fuerunt discipuli JESU
occulti ante Christi mortem, propter metum Iudeorum,

nam vero confitentur publicè se esse, & fuisse Christi di-
cipulos nihil metuentes Iudeos.

L. C. Videmus fidem naturam, quod interdum sit in
starlinivix furnigantis & calam pene fracti, instar tritici
vel alterius seminis grani in terram projecti sepulti & quasi
emortui, interdum vero magna instar cedat vel facis arden-
tis, Solida arboris, grani erumpentis è terra, cum culmo &
spicis in altum surgentis. Exemplo sunt nobis hi duo
viri in magna eminentia, Iosephus & Nicodemus. Non
itaq; desperandum infirmis inside potens est Christus nos
erigere & fidem constabilitate. Arguit Christus discipu-
lus interdum propter mendicam fidem verum nunquam
eos ea propter repudiat vel abicit. Nobis semper oran-
dum ut Deus cursum nostrum ita in hoc mundo dirigat
ut retineamus fidem & bonam conscientiam eum & faciat
omni tentatione finem bonum, ut perficere queamus.
Quod etiam precari nos docuit Christus in his duabus pe-
titionibus; ne nos inducas intentionem,, sed Libera nos
a malo.

III. Cujus venia sepeliverunt

corpus Christi. Noverat Iosephus Magistratuī Civilī
potestatem fuisse non in faci nōrō sōrum vitam solū Sed
etiam in corpora eorum post mortem, an sepelienda vel
non velut Scriptura Loquitur. Sepultura asini sepelien-
da. Hoc est ut brutorum cadavera, bestijs & volucribus
relinquenda in prædam. Ideoq; Ioseph adit præsidentem
Pilatum, orat veniam tollendi corpus Christi de cruce.
Quod ipsum factū Evangelistæ vocant confidentiam quā
dam, siquidem ostendat se improbare Iudeorum con-
siliū & factum quod. Tradidissent illi Christū Pilato, tunc
ipsum Pilati Iudicium, de Christo, quod morti illum ad
dicasset,

Nicastro. Credibile enim est Iosephum aliquam attulisse
ratione quamobrem Christe honorifica Sepultura dignum
asserat, quae alia esse non potuit let, quam illius in nocen-
tiae praedicatione. Hanc Pilatus non ægre fert, nec re-
sellit, probè sciens; Quod in gratiam Iudeorum Chri-
stum condemnasset, non ob aliquod facimus vel pecca-
tum. Prius autem quam annuat petitioni Ioseph, quæ
sit an Christus esset, & quidū tacito mortuus non vero prius
hoc credit quam audit hoc referentem centurionem.
Quare quæslivit de Christi morte antequam permetteret
anferre Christi corpus. Hoc videtur fuisse causa videlicet
subtraheret eum sententia Lazarus, quod moriturus esset in
cruce non vivus auferendus.

L. C. Leges & constitutiones humanæ cum non sūt
contra Deum & honestatē servanda sunt quicunq; tandem
sit Magistratus sive pius sive impius sive æquus sive ini-
quis, sicuti hic Ioseph: fecit scivit quidē Pilatum in justissi-
me ad iudicasse Christū tā ingnomiosus morti, ipsū flagel-
laste Christum. Quamvis nullā n. ut ipse testatur, invenis-
set causam, tamen flagellavit Christum mortiū; adjudi-
dicavit. Interum Iosephus hoc non examinat, & ab-
obediendo se eximit, non proprio ausu & vi corpus
Christi de cruce tollit, sed petit modeste hoc sibi perinir-
ti. Habet itaq; honorem Magistratui & hoc docet,
Quartum decalogi preceptum: Hoc Christus verbis &
exemplis docuit, & Apostulus Rom. 13. & alibi expresse
monet. Rebellabant Iudei interdum Romanis, qui
fungebantur Magistratu apud eos; Sed sine successu & mag-
na cum clade & damno. Caveant sibi subditū ne rebel-
les sint, nec se talibus ad jungant. Rebellionem excitauit
Contra mosen & Aron, Datan, Core & Abiron & pessime
cessit eis Num: 16, sed & omnia secula id comprobant.

SECUNDA PAR·S

Christum ut verè mortuum: ita verè & honorifice sepultum esse in parte prima perecpimus: In secunda parte, quomodo sepulchro ejus custodes positi ne resurgeret videndnm. In qua meditamur:

I. Quotempore Custodia positi-

ta circa sepulchrū Christi. Hoc indicat Evangelista sancto Matthæus qui etiam solus hanc historiam scripsit. Postero inquit Die vel post Diem parasceves, qui dies nobis dicitur dies sabbathi vel Saturni tum posita est custodia. Erant pharisei & scribæ qui hanc custodiā à Pilato petiverunt, alias scrupuloside Sabbatho servando, verū quis inimici erant Christi. Iam non eurant Sabbathum, sed discurrunt, hic & illuc pro impetenda illa custodia, nōc ulla jam eura de Sabbathi operibus tanguntur, flagrāt odio & ira adversus Christum.

L. C. Primo patet quana teturum vitium sit odium & ira: quod etiam audacter faciat homines prophanare dies festos, abijcere curā cultus divini, & pietatis & tantū sollicitos esse, propriūt sue odio & Libidini persequendi fatis fiat. Quod in his phariseis appetet, Caveamus itaq; nobis ab odio & in vidia. Oremus Deum ut hoc vitium mortiferum, in aniinis nostris sepieliat irmō in profundum mergat, ut festa nostra cum Lætitia, fraternaq; Charitate, ac dilectione celebrare queamus. Alias clamat Deus de nobis, sicut clamavit de Iudeis Ela: 1. 10, usq; ad 19.

L. C. Luculentur exemplū habemus irrequietæ & scipientæ, in his Christi hostibus & innidis phariseis & scribis

Recordantur verborum Christi, quod nunquam in aliquo
falsitate deprehensus sit, lá vero ille dixerat ante mortem
se resurrectum: invenientes hoc futurum, quod etiam
factum est. (Resurrexit enim Christus in ipso festo pa-
scatos audituri sumus. Angebantur itaq; nec sic securi
esse poterant, de Christi interitu, quamvis jam occidi-
sent cū. Ideoq; diligenter in omni actione, in omni delibe-
ratione ne quicquā faciam, cāvendū cōtra egē Deiconta
Charitat ē Dei & proximi. Talibus nō factis Læditur con-
scientia & quidē suam tranquillitatem amittit; Fabestia mor-
dens & nullam admittens requiem. Oremus Deus ut
nos regat, & pedes nostros dirigat in viam pacis, prospe-
ritatis & salutis, non est viri dirigere gressus suos.

II. Qui procuraverint hanc cu-

stodiā. Hoe indicat Evangelista Mattheus dicens: Pha-
ris̄os & s̄ribas congregatos corā Pilato. Congregati sunt
pharisei & sacerdotes ad deliberandū de morte Christi, cū
Iudas prōdegare Christum, convenerunt de certo precio
pro quo proderet Christum, Pilato persuaserunt ut con-
damnaret Christum ad mortem crucis, in his omnibus
compones facti sunt votati sui iāitati; nō dubitant postu-
lare & hoc, ut Pilatus ordinet ex suis satellitibus militib⁹
Romanis qui custodiant Christi sepulchrū.

L. C. Sapientes & docti etiam errare possunt, & qui-
dem gravissimē, ut apparet in exemplo horum sacerdo-
tum & phariseorum. Erant illi docti & sapientes, Ma-
gisti in Israel & tamen tam crassio errore involuti sunt,
ut cogitarent se posse impedire Dei consilium & propo-
sitiū, & impedire Christi resurrectionem. Ita occidati
erā, odio & invidia adversus Christum. Itaq; nemo sibi
multum tribuat, non sive sapientiū confidat, humanum

est effare. Opus est Divina sapientia quæ ea situs de-
scendit, alias in tenebris ambulant, etiā Sapientissimi qui.
q; erat Salomon Sagax & sapiens etiam ex naturalibus do-
nis, verum oravit nihilominus Dominū pro sapientia.

III. Tituli Pilato & Christo

diversissima tribuit Pharisei Pharisei & scribæ compel-
lantes Pilatum, vocant eum Domum. Christum ve-
ro sed uictorē. Dū inquit ad Pilatum Domine recorda-
mur quod dixisti seductor ille; recte quidem appellant
suum magistrum suum Dominum, nec Christus hoc
improbavit, dicens; Reges regnū & quidominatur, Domini
gratiō nominantur: verū quod illum qui erat & illorum
& Pilati Dominus; vocant ignominioso nomine educto-
rem, illud horribile est peccatum. Manifestum era-
t mendacium nam nunquam potuerunt pharisei & scri-
bæ ipsum ullius peccati fūdi convincere. Joh: 8. Dixerūt
calunianti isti vis nonē rectē dicimus quod Samaritanus es,
& Demonū habes, sed probando nō fuerunt. Neq; corā
Pilato cum examinaretur, neq; cum in consistorio exae-
minaretur ullum inventum, cuius eum in merito repra-
henderent. Neq; Herodes ullam peccati enim posse repres-
siri culpam fateri potuit. Quod & Pilatus testatur.

L. C. i. Cum videmus sanctos & sinceros Doctores
proclamari seductores, non miremur, memores simus
verborum Christi ad mulieres flentes Christi sortem:
Nolite inquit flere ob meam sortem, si hæc sunt facta in
arbore viridi, quid fieri in Ligno arido. Si appellariunt
Magistrum Belzebub, quid fieri disceipulo, & quo animo
scimus sive nos vivos quis theonino dente rodat, nomini
nostrō detrahat, si sive hos fieri post nostram
mortem, Christus uilia ante nos passus, Discam
a Christo

Christo qui fuisti misericordia Matth. ii. Bek.
ti cum vos persequuti fuerint homines & Locuti fuerint
omne malum verbum contra vos, mentientes propter
nomen meum. Gaudete & exultate quoniam merces
veltra magna est in celis.

L. C. 2. Doctrina de Christi resurrectione ex mortuis, vocatur error a mundo & ab inimicis Christi. To-
ta Divina dispensatio in redemptione generis humani
per filij Dei a mortem per stultitia habetur, a carne & la-
gamine, sed memores sumus verborum Christi, pauperi-
bus praedicatur Evangelium, & beatus qui non fecerit os-
census in me.

L. C. 3. Videmus hic iterum impleri prophetiam Davidicam Psal. 2. conjungunt se sacerdotes & Phari-
sai cum pilato, & is cum eis ut impedian resurrectionem
Domini; Sed exitus alius est quam sperant. Hoc Christi
resurrectione docuit. Pilatus concessit milites in custo-
diam, obsignari fecit Lapidem ostio ad voluntum, verum
nihil sigillum, nihil custodes proficiunt. Christus ala-
terer surgit tanquam gigas ad currendam viam, beati sunt
omnes qui confidunt ipsi.

Domine Iesu Christe qui scelum tuum non exhortasti, sed San-
ctissimum tuum corpus ut alia corpora humana sepeliri
voluisti, permisisti etiam uti hostes tui facerent quod possent ad
detinendum corpus tuum in sepulchrum ultra tuam voluntan-
tem, quod tamen facere nequiverunt de nobis illam animi fer-
ritudinem, ne nos nigram istam terram sepulchri nostri ex-
borrescamus, neque metuamus ullam potestatem qua nostram
ex sepulchro resurrectionem impedire queat. Amen.

Bea.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus
Im, & Fortitudo, DEQ noster, in secula seculorum, Amen... Apoc, 7:22

QUESTIONS.

A Nulus sit de sepultura Christi articulus, & alius
de ejus descensu ad inferos, Affirmatur:

Constat hunc t[em]p[or]e nostra articulum de descensu
Christi ad inferos, non modo a quibusdāna recentioribus
verum enim olim ab orthodoxis veteribus Ecclesiæ Do-
ctoribus non prorsus eodem explicitū esse. Modo nos igi-
t[em] tur tūtissimum judicamus, si simplicitatem fidei nostræ in
symbolo comprehensam retineamus. In qua confessione
videm⁹ sepulturā & descensū Christi ad inferos tanquā di-
versos articulos distinguis simpliciter itaq[ue]; credimus quod
tota persona, Deus & homo, post sepulturam ad inferos
descenderit, Sathanam devicerit, potestatem inferorum
deverterit, & Diabolo omnem vim & potentiam cri-
puerit.

3. An Christi corpus recte appelletur cadaver?

Negatur:

Recte igitur Bezana reprehenditur vase cū impia
cum stolida versio, qua sententia φαλ: Non relinques ani-
mam meam in inferno; Ita reddere non erubuit: non
relinquis cadaver meum in sepulchro Nam Christi cor-
pus non absq[ue]; blasphemia cadaver appellatur: Id. quod
etiam scolastici intellexerunt. Unde Lombardus con-
cludit. Christum illum triduo in sepulchro hominem, &
non cadaver vocandum esse. Quaratione Christi cor-
pus cadaver vocaretur, Nam si causa spectes cadaveris ef-
ficientem, non eadit hoc Sanctissimum corpus vi aliqua
impulsum vel hostis vel morbi, sed sponte ponitur ut
Christus ait Job: 10: Esa: 23